

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Maaroo, Third Mehl:

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥

From the very beginning of time, and throughout the ages, the Merciful Lord has been the Great Giver.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

Through the Shabad, the Word of the Perfect Guru, He is realized.

ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥

Those who serve You are immersed in You. You unite them in Union with Yourself. ||1||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥

You are inaccessible and unfathomable; Your limits cannot be found.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥

All beings and creatures seek Your Sanctuary.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥

As it pleases Your Will, You guide us along; You Yourself place us on the Path. ||2||

ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥

The True Lord is, and shall always be.

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥

He Himself creates - there is no other at all.

ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥੩॥

The Giver of peace takes care of all; He Himself sustains them. ||3||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥

You are inaccessible, unfathomable, invisible and infinite;

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥

no one knows Your extent.

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੪॥

You Yourself realize Yourself. Through the Guru's Teachings, You reveal Yourself. ||4||

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥

Your Almighty Command prevails throughout the nether worlds, realms and worlds of form.

ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥

By the Hukam of Your Command, You create, and by Your Command, You destroy. By Your Command, You unite in Union. ||5||

ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥

One who realizes Your Command, praises Your Command.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥

You are Inaccessible, Unfathomable and Self-Sufficient.

ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੇ ਹੋਵੈ ਤੂ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੬॥

As is the understanding You give, so do I become. You Yourself reveal the Shabad. ||6||

ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥

Night and day, the days of our lives wear away.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ਆਏ ॥

Night and day both bear witness to this loss.

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਾਲੁ ਰੁਆਇਦਾ ॥੭॥

The blind, foolish, self-willed manmukh is not aware of this; death is hovering over his head. ||7||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥

The mind and body are cooled and soothed, holding tight to the Guru's Feet.

ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥

Doubt is eliminated from within, and fear runs away.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥

One is in bliss forever, singing the Glorious Praises of the True Lord, and speaking the True Word of His Bani. ||8||

ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥

One who knows You as the Architect of Karma,

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥

has the good fortune of perfect destiny, and recognizes the Word of the Guru's Shabad.

ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯॥

The Lord, the Truest of the True, is his social class and honor. Conquering his ego, he is united with the Lord. ||9||

ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥

The stubborn and insensitive mind is attached to the love of duality.

ਭਰਮੇ ਭੁਲਾ ਫਿਰੈ ਅਭਾਗਾ ॥

Deluded by doubt, the unfortunate wander around in confusion.

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥

But if they are blessed by God's Grace, they serve the True Guru, and easily obtain peace. ||10||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥

He Himself created the 8.4 million species of beings.

ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

Only in this human life, is devotional worship to the Guru implanted within.

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥

Without devotion, one lives in manure; he falls into manure again and again. ||11||

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥

If one is blessed with His Grace, devotional worship to the Guru is implanted within.

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥

Without God's Grace, how can anyone find Him?

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥

The Creator Himself acts, and inspires all to act; as He wills, he leads us on.
||12||

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥

The Simritees and the Shaastras do not know His limits.

ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥

The blind fool does not recognize the essence of reality.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥

The Creator Himself acts, and inspires all to act; He Himself deludes with
doubt. ||13||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

He Himself causes everything to be done.

ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥

He Himself joins each and every person to his tasks.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੧੪॥

He Himself establishes and disestablishes, and watches over all; He reveals
Himself to the Gurmukh. ||14||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥

The True Lord and Master is profoundly deep and unfathomable.

ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਤਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥

Praising Him forever, the mind is comforted and consoled.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥

He is inaccessible and unfathomable; His value cannot be estimated. He
dwells in the mind of the Gurmukh. ||15||

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਰ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥

He Himself is detached; all others are entangled in their affairs.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥

By Guru's Grace, one comes to understand Him.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੭॥

O Nanak, the Naam, the Name of the Lord, comes to dwell deep within the heart; through the Guru's Teachings, one is united in His Union. ||16||3||17||